

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตพิเศษที่ 55/2555
ศพ. บดินทรเดชา 10312

ยุติความรุนแรงทางเพศ Life Without Violence

ยูเอ็นเอชซีอาร์ขาดงบประมาณทั่วโลก

ขณะที่วิกฤตการณ์ผู้ลี้ภัยที่ผ่านมายังไม่คลี่คลาย ความขัดแย้งใหม่ๆ ก็เกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน ปีที่แล้วผู้คนกว่า 800,000 คนต้องพลัดพรากจากบ้าน โดยเฉลี่ย 2,000 คนต่อวัน ในปีนี้ ผู้คนอีกกว่า 700,000 คนจากประเทศซีเรีย มาลี ชูดานและชูดานใต้ และสาธารณรัฐคองโก ต้องข้ามพรมแดนเพื่อลี้ภัย ยูเอ็นเอชซีอาร์เผชิญความท้าทายสูงสุดในประวัติศาสตร์ ทั้งเร่งให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนด้วยงบประมาณที่ไม่เพียงพอ เรากำลังเร่งขอความช่วยเหลือจากภาครัฐ เอกชน และบุคคลทั่วไป

UNHCR is facing a level of refugee crises unmatched in its recent history, with simultaneous new emergencies in Syria, Mali, Sudan and South Sudan, and Democratic Republic of Congo. We urge government and private sectors to increase their support to the people who are forced to flee from homes.

เด็กผู้ลี้ภัยชาวมาลีที่เต็มไปด้วยฝุ่นรอรับสิ่งของบรรเทาทุกข์จากยูเอ็นเอชซีอาร์
A Malian refugee boy covered with dust waits to receive relief items from UNHCR.

ฟิลิปปินส์ปรับกฎหมายรองรับสถานะผู้ลี้ภัย และบุคคลไร้สัญชาติ

เจ้าหน้าที่รัฐบาลฟิลิปปินส์และหน่วยงานพันธมิตรประเมินความต้องการด้านความคุ้มครองต่อบุคคลที่เสี่ยงต่อภาวะไร้สัญชาติในหมู่บ้านลาปู จ.โคตาบาโตใต้
Philippine government representatives and partners assess the protection needs of people at risk of statelessness in Lapu village, South Cotabato.

ฟิลิปปินส์ได้ลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย และในปีที่แล้วเป็นประเทศแรกในอาเซียนที่ลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพบุคคลไร้สัญชาติล่าสุดกระทรวงยุติธรรมได้ปรับกระบวนการทางกฎหมายเพื่อให้สิทธิผู้ลี้ภัยในการมีทนาย และถ่มในช่วงเวลาที่ขอลี้ภัย และได้รับสิทธิที่ไม่ต้องถูกเนรเทศ ขณะที่ดำเนินการลี้ภัย กระบวนการนี้ยังครอบคลุมถึงการคุ้มครองบุคคลไร้สัญชาติให้ได้รับความปลอดภัยระหว่างที่ดำเนินการขอสัญชาติอีกด้วย

The UN refugee agency hailed the Philippines for being the first country in the Asia-Pacific region to establish a procedure to protect both refugees and stateless people. The Department of Justice of the Philippines recently published a circular that enhanced its current system of determining refugee status and put in place a procedure to ascertain whether a person is stateless.

© UNHCR/N.Mitjong

ผู้ลี้ภัยรณรงค์ยุติความรุนแรง

ผู้ลี้ภัยในค่ายแม่หละจัดกิจกรรมในวันที่ 23 พ.ย. รณรงค์ยุติความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงและเด็ก เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในค่าย

Refugees in Mae La camp organised an event on 23 November to campaign to end sexual violence against women and children.

*ภาพหน้าปก ขอบคณภาพเขียนโดยผู้ลี้ภัยจากศูนย์ยุติความรุนแรงทางเพศ
Cover Photo : Drawing by a refugee for a Sexual and Gender Based Violence Centre

ร่วมช่วยผู้ลี้ภัยผ่านพนักงานระดมทุน

ยูเอ็นเอชซีอาร์ให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัยเกือบ 100,000 คนที่ต้องพลัดพรากจากบ้าน และเข้ามาอยู่ที่พักพิงในประเทศไทยเพื่อความปลอดภัยของตนเอง และครอบครัว พวกเขาต้องการโอกาส และการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากท่าน ร่วมบั้นน้ำใจผู้ลี้ภัยผ่านการพบปะ พูดคุยกับพนักงานระดมทุนที่เป็นตัวแทนของเราในพื้นที่ต่างๆทั่วประเทศ

UNHCR protects almost 100,000 refugees in Thailand. They are forced to flee from homes and need your continued support. Learn more on how you can help from the fundraisers representing UNHCR.

พนักงานระดมทุนของยูเอ็นเอชซีอาร์ทำงานหนักเพื่อผู้ลี้ภัยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น Fundraisers representing UNHCR works tirelessly to make a difference in refugee's lives.

โครงการสอนภาษาในค่ายผู้ลี้ภัยได้รับรางวัล Thailand Literacy Award

คุณเกียวกะ โยเนซุ ผู้แทนยูเอ็นเอชซีอาร์ ขึ้นรับรางวัล Thailand Literacy Award 2012 จากคุณอิรินา โบโกวา ผู้อำนวยการใหญ่ยูเนสโก Ms. Kyoko Yonezu, a representative from UNHCR received Thailand Literacy Award 2012 from Ms. Irina Bokova, Director-General of UNESCO.

เงินบริจาคของชาวไทยมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการสอนภาษาไทยในค่ายผู้ลี้ภัย ทำให้ยูเอ็นเอชซีอาร์สามารถสนับสนุนสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) และสภาความมั่นคงแห่งชาติ ในการจัดทำโครงการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยให้ผู้ลี้ภัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ในค่ายผู้ลี้ภัย 8 แห่ง ใน จ.กาญจนบุรี ตาก และแม่ฮ่องสอน โดยมีผู้เรียนจบหลักสูตรแล้วกว่า 13,436 คน ล่าสุดโครงการดังกล่าวได้รับรางวัล Thailand Literacy Award จากกระทรวงศึกษาธิการและยูเนสโก รางวัลดังกล่าวมอบให้สถานศึกษา และภาคีเครือข่ายที่ดำเนินการจัดกระบวนการส่งเสริมความรู้ที่เด่นที่ได้อุทิศตนช่วยให้ผู้ที่ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษา

UNHCR's Thai language projects in refugee camps received "Thailand Literacy Award 2012" from the Ministry of Education and UNESCO.

The award is given to schools, organisations and partners that produce outstanding results and dedicate to help those who have limit opportunity to reach an education.

Nowhere People นิทรรศการภาพถ่ายคนไร้สัญชาติ

เกร็ก คอนสแตนติน ช่างภาพมือรางวัลใช้เวลากว่า 6 ปี เดินทางบันทึกภาพและเก็บข้อมูลของคนไร้สัญชาติในหลายประเทศ และคัดเลือกภาพขาว-ดำจำนวน 46 ภาพ มาจัดแสดงเป็นนิทรรศการ Nowhere People ภาพถ่ายคนไร้สัญชาติไร้ตัวตนในทุกมุมโลก จัดแสดงที่เซ็นทรัลเวิลด์ ในวันที่ 4-10 มิ.ย. ที่ผ่านมา ได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไปเป็นอย่างมาก สร้างกำลังใจต่อคนไร้สัญชาติว่าพวกเขาไม่ได้ยืนอยู่เดียวดาย

Greg Constantine, an award-winning photographer, has spent six years documenting the daily lives of stateless groups around the globe to produce the "Nowhere People" series. The exhibition was displayed from 4-10 June at the Central World drew everyone's attention to people who live in limbo.

© UNHCR/S.Bhukittikul

ผู้เข้าชมนิทรรศการถ่ายภาพเป็นที่ระลึก The exhibition gets attention from young crowd.

โดย สกุนี ญัฐพลวัฒน์ By Sakunee Nattapoolwat

เราอาจคุ้นเคยกับภาพของผู้ลี้ภัยในฐานะผู้รับ หากแต่พวกเขายังมีอีกมุมมองที่คนทั่วไปไม่ได้พบเห็นคือเป็นผู้ให้ มีส่วนร่วมในสังคมของตนเอง ถึงแม้จะอาศัยในค่ายที่ไม่ใช่บ้านที่แท้จริง แต่พวกเขาไม่เคยหยุดนิ่งที่จะมีบทบาททำให้สิ่งแวดล้อมในค่ายเป็นไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อย

ยูเอ็นเอชซีอาร์ สนับสนุน และสร้างแนวทางให้ความคุ้มครองป้องกันผู้ลี้ภัยซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิดความรุนแรงในแง่มุมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการคุกคามทางเพศ ความรุนแรงทางร่างกาย การทรมาน หรือแม้กระทั่งในประเด็นของการป้องกันกลุ่มสาวซึ่งมีวุฒิภาวะยังไม่มากพอที่จะแต่งงาน อันเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อการเกิดความรุนแรงต่อผู้หญิง หรือแม้แต่ผู้ชายได้ในอนาคต

โครงการยุติความรุนแรงทางเพศ ต้องการความร่วมมือจากทุกฝ่าย ตั้งแต่การให้ความรู้ สร้างความมั่นใจต่อการรายงานผลเพื่อป้องกันเหตุ รวมถึงแนวทางที่ถูกต้องในการเยียวยาผู้ลี้ภัยที่ประสบปัญหา โดยบุคคลที่สำคัญที่สุดคือตัวผู้ลี้ภัยนั่นเอง **With You ฉบับนี้** นำเสนอเรื่องจริงของผู้ลี้ภัยทั้งชาย และหญิงในบทบาทต่างๆ ทั้งเป็นผู้เคราะห์ร้าย แต่บทบาทที่สำคัญที่สุดคือ ในฐานะคนทำงาน ผู้ลี้ภัยบางส่วนยอมเสียสละทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมเพราะพวกเขาต้องการเห็นสังคมที่ปราศจากความรุนแรงทางเพศ

หน่อ เล ลา ทุ่มเทชีวิตเพื่อผู้หญิง

“ฉันหวังไว้ว่า ก่อนตายฉันจะได้ช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกทำร้าย
ไม่ว่าจะโดยร่างกายหรือถูกล่วงเกินสิทธิเท่าที่ฉันทำได้
และจะทำต่อไปเรื่อยๆ เพื่อผู้หญิงซึ่งต้องอดทนทุกอย่างในชีวิต”

“ฉันหวังไว้ว่า ก่อนตายฉันจะได้ช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกทำร้ายไม่ว่าจะโดยร่างกายหรือถูกล่วงเกินสิทธิเท่าที่ฉันทำได้ และจะทำต่อไปเรื่อยๆ เพื่อผู้หญิงซึ่งต้องอดทนทุกอย่างในชีวิต”

“หน่อ เล ลา” หญิงสูงวัยท่าทางกระฉับกระเฉงกล่าวคำนี้ด้วยแววตามุ่งมั่น เธอไม่ได้พูดในฐานะเจ้าหน้าที่ของศูนย์ยุติความรุนแรงทางเพศ หากแต่พูดมันออกมาจากใจ ในมุมมองของผู้หญิงคนหนึ่งที่ผ่านมาผ่านหนาวและเคยผ่านประสบการณ์เจ็บปวด ซึ่งแม้ไม่ได้เกิดกับชีวิตของเธอโดยตรงแต่ภาพที่เห็นครั้งยังอยู่ที่ประเทศพม่า ฝังลึกลงไปใใจจนเป็นแรงผลักดันให้เธอตั้งใจทำงานเพื่อลูกผู้หญิงด้วยกัน

จากหมู่บ้านเดิม เธอและครอบครัวเดินทางหลบหนีทหารที่เข้ามายึดพื้นที่ในหมู่บ้าน ยึดอาหารการกินไปเป็นของตัวเอง จับผู้ชายไปเป็นลูกหาบ และทำร้ายร่างกายผู้หญิง ทั้งข่มขืนและฆ่าทิ้ง ซึ่งเธอได้เห็นมาทั้งตา ทำให้หน่อ เล ลา กับสามีซึ่งเป็นศาสตราจารย์ และลูกๆ อีก 7 คนเดินทางหลบหนีเข้าป่า และหาทางออกจากหมู่บ้านให้ได้

แม้จะต้องเผชิญความยากลำบากแสนสาหัสระหว่างการหลบหนี เพราะต้องสูญเสียลูก 1 คนที่ป่วยตาย และหลงทางกันไปอีก 2 คน แต่ใจเข้มแข็งของเธอและสามี ก็พากันเดินทางถึงค่ายผู้ลี้ภัย พร้อมลูกๆ ที่เหลืออีก 4 คนและเพื่อนที่พบระหว่างทาง เมื่อเดือนเมษายน ปี พ.ศ. 2543

ด้วยความเป็นคนมุ่งมั่น เมื่ออยู่อาศัยในค่ายได้ราว 3 ปีเธอจึงเริ่มมองหางานด้านการคุ้มครองและปกป้องสิทธิของเพศหญิงเพื่อช่วยผู้หญิงได้อย่างเต็มที่ดังที่เธอตั้งใจ วันนี้เธอทำงานต่อสู้เพื่อสิทธิของผู้หญิงมากกว่า 3 ปีแล้ว

หญิงผู้ลี้ภัยคนนี้อายุกว่า 60 ปี แต่ยังคงคล่องแคล่วและเต็มไปด้วยพลัง ทุกวันนี้เธอเป็นเจ้าหน้าที่ของศูนย์ยุติความรุนแรงทางเพศ ที่ช่วยในการดูแลแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครอง ปกป้องการคุกคามทางเพศ และการแต่งงานก่อนวัยอันควร อันเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่มีทำให้เกิดปัญหาครอบครัวตามมาในภายหลัง “หน่อ เล ลา” เล่าว่า งานหลักๆ ของเธอคือการให้คำปรึกษา ให้ความรู้ และให้กำลังใจกับผู้หญิงที่ประสบปัญหาและหาทางช่วยเยียวยาแก้ไข เธอยกตัวอย่างให้ฟังว่า

บางครั้งครอบครัวในค่าย สามีเครียดและหาทางออกด้วยการทุบตีภรรยา ทำให้ภรรยาหวาดกลัวและรู้สึกหมดหวังในชีวิต ผู้หญิงบางคนไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใครก็จะไปหา คณะกรรมการค่าย และได้รับการแนะนำให้มาปรึกษาเธอ

“ฉันจะแนะนำผู้หญิงที่ถูกสามีทำร้ายรู้จักที่จะนิ่ง ไม่ตอบโต้เพื่อให้เรื่องไม่บานปลาย แต่เมื่อสามีหายเครียด... จึงเข้าไปชวนทั้งสองคนคุย โดยเฉพาะกับผู้ชาย ถามเขาว่าทำไมต้องตีภรรยาด้วย และชี้ให้เขาข้อนคิดไปถึงตอนรักกันใหม่ๆ ว่าเป็นอย่างไร นึกไปถึงตอนที่เขาอยากให้ผู้หญิงมาอยู่ด้วยว่าจะตีภรรยาไหม ส่วนใหญ่ผู้ชายก็จะบอกว่า “ไม่” เราก็จะบอกว่าเห็นมัย แล้วทำไมทุกวันนี้ต้องทำด้วย ลองใจเย็นๆ ค่อยๆ คิดแก้ปัญหาไม่ดีกว่าหรือ

หลังจากการให้คำปรึกษา พบว่าได้ผลนะ เพราะเขาก็จะไม่ตีภรรยาแล้วอาจมีได้แย้งกันบ้าง แต่ไม่ถึงขั้นลงไม้ลงมือ เพราะพอจะเริ่มตี ภรรยาจะเตือนสติบอกให้คิดถึงตอนที่รักกันใหม่ๆ ทุกครั้งไป นอกจากนั้นทางศูนย์ของเรามีการคิดตามผล ไปเยี่ยมบ้านสัปดาห์ละครั้ง ซึ่งหากเหตุการณ์ดีขึ้นภายใน 2 เดือนก็จะหยุดติดตามผล”

หน่อ เล ลาบอกว่า สามีซึ่งเป็นศาสตราจารย์เข้าใจสิ่งที่เธอทำ และมองเห็นคุณค่าของการทำงานช่วยเหลือผู้หญิง จึงทำหน้าที่ดูแลบ้าน ดูแลลูกหลาน และหุงหาอาหารให้กับครอบครัวแทนเธอ

“ฉันอยู่ที่นี่ช่วยผู้หญิงได้เยอะมาก ช่วยเรื่องการถูกทำร้าย และเรื่องสิทธิอย่างที่ผมเคยคิดไว้ สามีของฉันสนับสนุนในสิ่งที่ฉันทำ และหากฉันเจอกรณีที่น่าทึ่งหาสาเหตุ เขาก็ให้กำลังใจและบอกให้ฉันทำอย่างดีที่สุดเพื่อช่วยเหลือคนอื่นให้เต็มที่”

Naw Le Lah

After witnessing brutal attacks against women back home, 60-year-old Naw Le Lah does not want to see any women get hurt again. She is determined to be part of the process to stop violence against women in the refugee camp. “I hope that before I die I can help women who are survivors of violence as much as I can. I wish to continue performing this role to encourage women not to tolerate everything in life.”

ค่อ ซัม จิน

ชายหนุ่มผู้เห็นคุณค่าของความเป็นคน

“ค่อ ซัม จิน” เป็นผู้ชายหนึ่งในสามคนของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด 10 คน ของศูนย์ ยุติความรุนแรงทางเพศ เขาทำหน้าที่หลักคืออบรมให้ความรู้ด้านต่างๆ บนพื้นฐานความรู้เรื่องความรุนแรง การคุกคามทางเพศ สิทธิ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าว

เขาเป็นชายหนุ่มชาวจีน วัย 23 ปี ที่กระตือรือร้นอย่างยิ่งในการให้ความรู้ และยื่นมือเข้าช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นเพศหรือวัยใดๆ อาจเพราะ ความเป็นครูที่คิดตัวมาตั้งแต่ครั้งยังอยู่ในประเทศของเขา เขาจึงต้องการ ทำประโยชน์และเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้กับเพื่อน ผู้สื่อกับคนอื่นฯ เพื่อช่วยกันลดความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นไม่ว่าจากกรณีใดๆ ก็ตาม

ค่อ ซัม จิน เล่าว่าเมื่อเข้ามาอยู่ในค่ายแห่งนี้ใหม่ๆ เมื่อปี 2550 เขามองหางาน ที่จะทำเพื่อได้ใช้ความรู้ที่มี เริ่มแรกได้ไปช่วยงานที่โบสถ์ กระทั่งไม่นาน เขาเห็นประกาศรับสมัครเจ้าหน้าที่ของศูนย์ จึงเข้าไปพูดคุย

© UNHCR

“ผู้ชายพิการชาวคนหนึ่ง เข้าอบรมเรื่องความรุนแรง กับศูนย์ของเรา เขาเริ่มเข้าใจว่าสิ่งที่เขาเจอมันเป็น ความรุนแรงประเภทหนึ่ง ... หลังจากนั้น ชายพิการคนนี้ได้ ไปอบรมตัดผม และทุกวันนี้เขาก็มีอาชีพเป็นช่างตัดผมไปแล้ว”

“ผมชอบไปดูประกาศที่มีในนี้เพื่อจะดูว่ามีอะไรที่ทำได้บ้าง พอเห็นป้ายประกาศของศูนย์ยุติความรุนแรงทางเพศ ถึงผมไม่เคยรู้ว่าคืออะไรแต่ดูแล้วน่าสนใจ จึงเข้าไปที่ศูนย์และสอบถามเพื่อทำความรู้จัก ได้คุยกับเจ้าหน้าที่ เมื่อเขาอธิบายว่าทำงานเกี่ยวกับเรื่องการคุกคามทางเพศ ความรุนแรงทางเพศและอื่นๆ ที่มีพื้นฐาน ความคิดเรื่องสิทธิและอื่นๆ ผมก็เลยสนใจมาก ที่สนใจเพราะถึงแม้ผมจะไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงโดยตรง แต่ผมก็เคยเห็นมาบ้าง อย่างเช่นทหาร ทำร้ายร่างกายหรือบังคับกับคนๆ หนึ่ง คือ แค่เห็นการบังคับผมก็ไม่ชอบแล้ว”

ค่อ ซัม จิน ประทับใจความรู้ใหม่ๆ ที่ได้รับหลังจากพูดคุยแลกเปลี่ยนกับเจ้าหน้าที่ และหลังจากสมัครงาน เขาก็ได้รับเลือกเข้าทำงาน จนมาถึงวันนี้ผ่านมาเกือบสี่ปี เขายังคงทำหน้าที่เจ้าหน้าที่อบรมด้วยความสุขและมีความหวังทุกครั้ง

“ผมคิดว่าผู้ที่อพยพมาใหม่ๆ ต่างก็ไม่มีความรู้เรื่องสิทธิ เรื่องกฎหมาย และเรื่องความรุนแรง บางครั้งก็ทำอะไรโดยไม่คิด การที่เราทำหน้าที่อบรม เราก็ได้ใช้ ความรู้เขา ได้ทำให้เขามองเห็นสิ่งต่างๆ ได้ชัดเจนขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพื้นฐานอย่างประเภทของความรุนแรง การคุกคามทางเพศ หรือแม้กระทั่งการคุกคามด้วยวาจา หรือสายตา รวมไปถึงสิทธิในการปกป้องตัวเองเพื่อไม่ให้โดนทำร้ายด้วย

การอบรมมักจัดขึ้นที่โรงเรียนหรือไม่กี่ตามศูนย์กลางของพื้นที่แต่ละส่วน และหลังการอบรมเราจะมีการทดสอบและประเมินความรู้ความเข้าใจด้วย”

นอกจากทำหน้าที่อบรมให้ความรู้แล้ว ด้วยบุคลิกอันแจ่มใสและเอาใจใส่ต่องาน เขายังเป็นที่ปรึกษาที่ดีให้กับครอบครัวที่ประสบปัญหาอันเกี่ยวเนื่องกับประเด็น ความรุนแรงทางเพศอีกด้วย เมื่อขอให้ยกตัวอย่างงานช่วยเหลือที่เขาประทับใจที่สุด เขาบอกว่า

“ผู้ชายพิการชาวคนหนึ่ง เขามีฐานะเป็นพ่อเลี้ยงในครอบครัวใหญ่ ภรรยา มีลูกติดมา 10 คน ภรรยา มักเครียดและหาเรื่องขวนทะเลาะ และด่าทอเขา ทำให้เขาน้อยใจมากและรู้สึกว่าเขาไม่มีประโยชน์อะไรเลยเพราะเป็นคนพิการ

วันหนึ่งเขามาเข้าอบรมเรื่องความรุนแรงกับศูนย์ของเรา เขาเริ่มเข้าใจว่าสิ่งที่เขาเจอมันเป็นความรุนแรงประเภทหนึ่ง เขาเลยมาปรึกษาผม ผมก็ให้กำลังใจและแนะนำให้เขาไปคุยกับหน่วยงาน... หลังจากนั้น ชายพิการคนนี้ได้ไปอบรมตัดผม และทุกวันนี้เขาก็มีอาชีพเป็นช่างตัดผมไปแล้ว”

ค่อ ซัม จิน ยิ้มกว้างตาเป็นประกาย ไม่เพียงดวงหน้าและแววตาเท่านั้นที่ฉายแววแห่งความสุข แต่น้ำเสียงและท่าทีที่เขาพูดถึงชายพิการ ยิ่งทำให้มั่นใจว่าเขามีความสุข และรักในหน้าที่การงานของเขาอย่างแท้จริง

Do Zam Cin

One of the only three men who work at the Sexual and Gender Based Violence centre, Do Zam Cin is a trainer who educates refugees about their rights and the types of violence that may occur. His proudest moment was when he helped turn a disabled man from a victim of violence into the family’s breadwinner.

นอ เอ มู*

ก้าวข้ามความหวาดกลัว

ใบหน้านิ่งเฉย คู่อ่อนโยนและเรียบร้อยของ นอ เอ มู ยังคงติดอยู่ในใจ โดยเฉพาะดวงตาเศร้าซึ่งแดงก่ำ คล้ายมีน้ำตา แต่ไม่ได้ไหลออกมามากนักขณะที่เธอเล่าย้อนไปถึงช่วงเวลาหนึ่งปีที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย ก่อนทุกอย่างจะเปลี่ยนแปลงเมื่อลูกพี่ลูกน้องของเธอเห็นเธอถูกทุบตีไม่ไหว จึงแนะนำให้ นอ เอ มู ไปปรึกษาศูนย์ยุติธรรมรุนแรงทางเพศ และตั้งแต่นั้นชีวิตและเรื่องราวถูกระงับทำซ้ำซากของลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่งก็ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป

นอ เอ มู หญิงวัย 33 ปี เล่าย้อนถึงความหลังให้ฟังว่าเธอและสามีแต่งงานกันในปี 2546 สองปีหลังจากเธอเข้ามาอยู่ที่นี้ เพราะหนีทหารที่เข้ามาทำร้ายคนในหมู่บ้านที่มองว่าเป็นศัตรู ครอบครัวของเธอและเพื่อนบ้านจึงหนีจนกระทั่งมาถึงค่ายแห่งนี้

หลังจากแต่งงาน เธอมีลูกสาวหนึ่งคน ช่วงแรกนั้นสามีเธอยังพยายามหางานรับจ้างในค่ายและดูแลครอบครัวอย่างดี กระทั่งผ่านไปได้ราว 5 ปี สามีก็เปลี่ยนไป หาเรื่องทะเลาะส่งเสียงดัง ทำลายข้าวของเครื่องใช้ในบ้าน กระทั่งไล่เธอออกจากบ้าน เธอทนเจ็บช้ำน้ำใจและไม่ปรึกษาใครเพราะไม่อยากมีปัญหา แต่เมื่อวันวันเข้าสามีทำร้ายเธอรุนแรงมากขึ้นทั้งดั่งผม ผลักจนหงายหลังกระแทกพื้น

“ฉันทนเจ็บและทนถูกทำร้ายอยู่ประมาณ 1 ปี ครั้งสุดท้ายที่โดนนั้นมันรุนแรงมาก ฉันกลัวที่สุด... เขาบอกว่าฉันและต่อฉันที่หน้างานฟื้นฟูเลือกไหล หน้าบวมเขียวและเข้าไปหลายวัน”

นอ เอ มู บอกว่าเธอกลัวมากจึงไปปรึกษาลูกพี่ลูกน้อง ซึ่งเมื่อเห็นสภาพเธอจึงรีบพาเธอและลูกมาที่ศูนย์ยุติธรรมรุนแรงทางเพศ

“ทั้งๆ ที่ฉันก็เคยเห็นศูนย์นั้นนะ แต่ไม่เคยคิดว่าจะต้องเข้าไปหาหรือปรึกษาหรอก แต่ตอนนั้นพอเข้าไปทางศูนย์เขาเห็นจึงรีบพาฉันไปอยู่ที่เซฟเฮาส์ 1 เดือน”

“ช่วงแรกที่อยู่เซฟเฮาส์ฉันยังกลัวมากอยู่ดี กลัวถูกตี กลัวโดนค่าสารพัด แต่ทางเจ้าหน้าที่คอยดูแลและปลอบใจว่าอย่ากลัวเลย ที่สามีเป็นอย่างนี้เพราะเขาไม่รู้ตัวเองกำลังทำรุนแรง และไม่รู้ว่าจะดูแลครอบครัวอย่างไร ตอนอยู่ที่เซฟเฮาส์ก็ได้รู้ว่าหัวหน้าแคมป์เรียกสามีฉันไปอบรม และบอกให้เลิกทำอย่างที่ผ่านมา เขาให้สามีลงชื่อรับรองด้วยว่าจะไม่ทำร้ายฉันอีกต่อไป”

เวลาผ่านไปหนึ่งเดือน นอ เอ มู และลูกกลับไปอยู่ที่บ้าน สามีได้ขอโทษและสัญญากับเธอว่าจะไม่ทำร้ายเธออีกแล้ว ขณะเดียวกันหลังจากผ่านความเลวร้ายมาได้ นอ เอ มู ก็เข้ารับการอบรมกับศูนย์ยุติธรรมรุนแรงทางเพศ ในเรื่องของความรุนแรง สิทธิ และการปกป้องตนเองให้พ้นจากความรุนแรง

เรื่องราวที่เกิดขึ้นผ่านพ้นมาถึง 3 ปีแล้ว และนอ เอ มู ก็อยู่ด้วยความสุขมากขึ้น

“ตอนนี้ฉันไม่กลัวแล้ว สามีฉันเลิกทำร้ายฉันแล้ว... แต่ถึงวันนี้ถ้าเขาทำร้ายอีกฉันก็ไม่กลัว เพราะตั้งแต่อบรมมาฉันมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น รู้แล้วว่าถ้าถูกทำร้ายต้องไปขอความช่วยเหลือจากใคร... และถ้าเขาทำร้ายฉันอีกจริงๆ ฉันจะไม่ทน จะหย่าไปเลย”

“บอกจริงๆ นะ ทุกวันนี้รู้สึกสบายใจและรู้สึกปลอดภัยมากขึ้น ถ้าฉันรู้จักเข้าไปคุยกับศูนย์ตั้งแต่แรก ฉันคงไม่ทนให้สามีทำร้ายเป็นปีเนาะ” นอ เอ มู ยืนยันด้วยน้ำเสียงเข้มขันมาเล็กน้อยจากใบหน้าเรียบเฉยของเธอ พร้อมกับบอกว่าหากวันหนึ่งเธอเห็นภรรยาคนใดถูกสามีทำร้าย เธอจะพาไปศูนย์ยุติธรรมรุนแรงทางเพศอย่างแน่นอน

Naw Eh Moo*

For about a year, Naw Eh Moo tolerated both verbal and physical abuse from her husband. With proper intervention from the camp committee and Sexual and Gender Based Violence centre, she has survived and become stronger. “I’m not afraid any more, my husband stopped beating me... but if he does it again I won’t be afraid. Since I joined the training, I gained more confidence. I know what to do and where to go if I am abused... and if he really hurts me, I won’t take it anymore. I will go for a divorce.”

*นามสมมุติด้วยเหตุผลด้านความคุ้มครอง Name changed for reasons of protection

© UNHCR

“ฉันทนเจ็บและทนถูกทำร้ายอยู่ประมาณ 1 ปี ครั้งสุดท้ายที่โดนนั้นมันรุนแรงมาก ฉันกลัวที่สุด... เขาบอกว่าฉันและต่อฉันที่หน้างานฟื้นฟูเลือกไหล หน้าบวมเขียวและเข้าไปหลายวัน”

คริสตี้

อีกหนึ่งมือที่ช่วยเปิดประตูแห่งความสุขให้เพื่อนผู้ลี้ภัย

ผู้หญิงตัวเล็กแต่หัวใจไม่เล็กคนนี้ชื่อ “คริสตี้” เธอเป็นสาวชาวกะเหรี่ยงอายุ 31 ปี ที่เดินเท้าหลบหนีออกจากหมู่บ้านเพียงลำพัง (ในวัยเพียง 25 ปี) เพราะทหารไม่พอใจที่เธอเป็นชาวกะเหรี่ยงแต่มีสถานภาพเป็นครูสอนเด็กนักเรียนในหมู่บ้าน เธอถูกมองว่าเป็นสายลับให้ฝ่ายตรงข้ามและฝ่าวนเวียนหาเรื่องเธอ

จากวันแรกที่หลบหนีเข้าป่าขึ้นเขาและเดินเท้าเรื่อยมา คริสตี้ได้พบกับผู้คนระหว่างทาง จนเวลาผ่านไปเดือนกว่าเธอและเพื่อนร่วมทางราว 6 คนจึงถึงชายแดนฝั่งไทยและเข้าอาศัยในค่ายแห่งนี้มานานราว 5 ปีแล้ว

สาวตัวเล็กคนนี้เป็นคนจริงจัง ร่าเริงและไม่หยุดนิ่งที่จะเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง เธอได้เข้าไปช่วยทำงานต่างๆ ที่พอจะช่วยให้ในหลายๆ กิจกรรม เช่น การนัดคนมาประชุมเป็นต้น และด้วยความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือผู้คน หัวหน้าค่ายจึงแนะนำให้เธอไปอบรมความรู้เรื่องความรุนแรงกับศูนย์ศึกษาความรุนแรงทางเพศ

“ฉันได้ไปอบรมถึง 2 ครั้งต่อเนื่องกันในช่วงปี 2552 ฉันพบว่ามันมีประโยชน์มาก เพราะทำให้ฉันได้เรียนรู้กว้างขึ้นว่าความรุนแรงไม่ได้หมายถึงแค่การกระทำต่อร่างกายอย่างเดียว แต่การพูดจา การใช้สายตาหยามคายก็ถือเป็นความรุนแรงด้วย และที่สำคัญที่เราหมกมุ่นเข้าไปคือความรุนแรงในครอบครัว

หลังอบรมฉันได้ใช้ความรู้อย่างเต็มที่จริงๆ เช่น ฉันเห็นเพื่อนข้างบ้านคบลูก ฉันก็ขอให้เขาลดอารมณ์ร้อนก่อน แล้วค่อยเข้าไปบอกเขาว่าสิ่งที่ทำมันเป็นการทำร้ายลูกนะ ต่อไปลูกจะสะสมความรุนแรงโดยไม่รู้ตัว เขาก็ฟังนะ แล้วก็ค่อยๆ ลดลง เคียวนั้นเพื่อนคนนี้เขาก็ไม่ตีลูก อีกแล้ว”

คริสตี้บอกว่า บ่อยครั้งที่ผู้ลี้ภัยหลายคนมีความสนใจแต่งงานก่อนวัยอันควร หากเธอสามารถเข้าไปพูดคุยได้ เธอจะแนะนำให้ทั้งคู่คิดทบทวนและชักชวนให้เรียนหนังสือ หรือชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้กับคู่รักที่แต่งงานก่อนวัยอันควร

“ฉันคิดว่าการได้ไปอบรมมีประโยชน์มากๆ ฉันได้ช่วยเหลือครอบครัวที่มีปัญหา คนที่ถูกทำร้ายได้แนะนำและใช้ในสิ่งที่อบรมมา และแน่นอนฉันมักจะชักชวนทั้งผู้หญิงและผู้ชายให้ไปเข้ารับการอบรมกับศูนย์เพราะมันเป็นสิ่งที่จะทำให้คุณรู้จักความสุขได้อย่างแท้จริงเมื่อคุณเข้าใจว่าความรุนแรงคืออะไร และเราจะข้ามพ้นมันไปได้ได้อย่างไร”

ถึงวันนี้คริสตี้ยังคงชอบแลกเปลี่ยนพูดคุยกับเพื่อนผู้ลี้ภัยคนอื่นๆ เสมอ และยังคงรักษาสถานภาพโสดไว้อย่างเหนียวแน่น เพราะชอบความอิสระและทำอะไรได้คล่องตัว คริสตี้ยิ้มสดใสก่อนจะทิ้งท้ายอย่างติดตลกว่า

“ที่ฉันไม่แต่งงาน ไม่เกี่ยวกับที่ฉันไปอบรมเรื่องความรุนแรงในครอบครัวหรอกนะ”

© UNHCR

“ฉันมักจะชักชวนทั้งผู้หญิงและผู้ชายให้ไปเข้ารับการอบรมกับศูนย์เพราะมันเป็นสิ่งที่จะทำให้คุณรู้จักความสุขได้อย่างแท้จริงเมื่อคุณเข้าใจว่าความรุนแรงคืออะไร และเราจะข้ามพ้นมันไปได้ได้อย่างไร”

Christie

Christie is a former teacher whose life changed after the sexual violence awareness training opened her eyes to the different types of violence around her. She has stopped her neighbour from beating his child, and convinced some couples not to enter into early marriages. As rushing to commit at a young age may cause adjustment problems and lead to physical and psychological abuse.

สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ (ยูเอ็นเอชซีอาร์)

ตู้ ป.ณ. 2-121 ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10200 ประเทศไทย

United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)

P.O. Box 2-121, Rajdamnern Nok Avenue, Bangkok 10200

Email: thabaf2f@unhcr.org

UNHCRThailand

Donor Service Hotline: 02 665 2523

www.unhcr.or.th

UNHCRThailand

Fax: 02 661 7075

UNHCR
The UN Refugee Agency